

Friedrich Hölderlin

In lief blauwe

In lief blauwe lucht...

In lieve blauwte bloeit met het
Metalen dak de kerktoeren. Daar
Omheen scheert het getjilp van zwaluwen, daar
Omheen in de subliemste blauwe lucht. De zon
Gaat hoog erboven en kleurt het blik,
In de wind echter boven stil
Knerst de vaan. Wanneer iemand
Onder de klok dan afdaalt, die trappen,
Een stil leven is het, omdat,
Wanneer afgezonderd zozeer de gestalte is, de
Vormbaarheid dan naar buiten komt van de mens.
De vensters waaruit de klokken luiden, zijn
Als poorten van schoonheid. Namelijk omdat
Nog volgens de natuur zijn de poorten, hebben die
De gelijkenis met bomen van het bos. Zuiverheid
Echter is ook schoonheid.
Binnen uit verschillends ontstaat een ernstige geest.
Zozeer eenvoudig echter de beelden, zozeer
Heilig zijn die, dat men werkelijk
Vaak vreest die te beschrijven. De hemelingen echter,
Die altijd goed zijn, alles tegelijk, als rijken,
Hebben deze deugd en vreugde. De mens
Mag dit nabootsen.
Mag, als louter moeite het leven, een mens
Opzien en zeggen: zo
Wil ik ook zijn? Ja. Zolang de vriendelijkheid nog
Aan het hart, de zuivere, duurt, meet
Niet ongelukkig de mens zich
Met de godheid. Is onbekend God?
Is Hij open, zoals de hemel? Dit
Geloof ik eerder. Der mensen maat is 't.
Vol verdienste doch dichterlijk woont
De mens op deze aarde. Maar zuiverder
Is niet de schaduw van de nacht met de sterren,
Als ik dat zou kunnen zeggen, dan
De mens, die heet een beeld van de godheid.

Is er op aarde een maat? Er is er
Geen. Namelijk de donderslagen worden nooit geremd door de
werelden
Van de Schepper. Ook een bloem is schoon, omdat
Ze bloeit onder de zon. Er vindt
Het oog vaak in het leven wezens die
Veel schoner nog te noemen zouden zijn
Dan de bloemen. O! Ik weet dat wel! Want
Te bloeden aan gestalte en hart en gans

Niet meer te zijn, behaagt dat God?
De ziel echter, geloof ik, moet
Zuiver blijven, anders reikt naar het machtige
Met vlerken de adelaar met lovend gezang
En de stem van vele vogels. Het is
De wezenheid, de gestalte is 't.
Gij schoon beekje, ge schijnt ontroerend,
Doordat ge zo helder stroomt, als het
Oog van de godheid, door de melkweg.
Ik ken U wel, maar tranen wellen
Op uit het oog. Een opgewekt leven zie ik
In de gestalten om mij bloeien van de schepping, omdat
Ik het niet onbillijk vergelijk met de eenzame duiven
Op het kerkhof. Het lachen echter
Schijnt me te verdrieten van de mensen,
Namelijk ik heb een hart.
Zou ik graag een komeet zijn? Wellicht. Want zij hebben
De snelheid van vogels; ze bloeien vuur
En zijn als kinderen zo zuiver. Groters te wensen
Kan niet de vermetelde natuur van de mens.
De deugd van blijdschap mag ook geprezen worden
Door de ernstige geest, die tussen
De drie zuilen waait van de tuin.
Een schone maagd moet het hoofd omkransen
Met mirtebloemen, omdat zij eenvoudig is
Naar haar wezen en haar gevoel.
Mirten echter zijn er in Griekenland.

Wanneer iemand in de spiegel kijkt, een man, en
Ziet daarin zijn beeld, als een portret; het gelijkt
De man, ogen heeft het beeld van de mens, daarentegen
Licht de maan. Koning Oedipous heeft een
Oog teveel wellicht. De smarten van deze
Man, ze schijnen onbeschrijfelijk,
Onuitsprekelijk, onzegbaar. Wanneer het drama
Zodanigs uitbeeldt, komt het naar voren. Hoe
Is 't mij echter, denk ik aan U?
Als beken sleurt het einde van iets mij daarheen
Waar zich een Azië uitdijt. Natuurlijk
Dit lijden, dat heeft Oedipous. Natuurlijk is 't daarom.
Heeft ook Hercules geleden?
Zeker. De Dioskuren in hun vriendschap hebben die
Niet smart ook geleden? Namelijk
Als Hercules met God te vechten, dat is lijden. En
De onsterfelijkheid, die afgunstig is op dit leven,
Deze te delen, is een lijden ook.
Doch dat is ook een lijden, als
Met sproeten is bedekt een mens
Met vele vlekken gans overdekt te zijn! Dat
Doet de schone zon: namelijk
Die trekt alles omhoog. De jongelingen leidt hij de baan
Met prikken van zijn stralen als met rozen.
De smarten lijken wel, die Oedipous droeg, alsof
Een arme man klaagt dat hem iets ontbreekt.
Zoon van Laios, arme vreemdeling in Griekenland!
Leven is dood en dood is ook een leven.